

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 12. kolovoza 2012.

[\[Video\]](#)

Hrana koja daje život vječni

Draga braćo i sestre!

Čitanja šestog poglavlja Ivanovog Evanđelja, koje nas prati ovih nedjelja u liturgiji, dovelo nas je do razmišljanja o čudesnom umnažanju, u kojem su dva ječmena kruha i dvije ribe bili dostatni da se nahrani mnoštvo od pet tisuća ljudi, te o pozivu kojeg je Isus uputio onima kojima je nasitio da rade za hranu koja ostaje za život vječni. On im želi pomoći da shvate duboko značenje čuda koje je izveo: time što je na čudesan način utažio njihovu tjelesnu glad pripravlja ih da prihvate navještaj da je on kruh koji je s neba sišao (usp. Iv 6, 41), koji trajno nasićuje čovjeka. I židovski je narod, na svom dugom putovanju u pustinji, kušao kruh koji je s neba sišao, manu, koja ga je održavala na životu, sve do ulaska u obećanu zemlju. Isus sada govori o sebi kao pravom kruhu koji je s neba sišao, koji je kadar održavati čovjeka na životu ne privremeno ili na dijelu životnog puta, već zauvijek. On je hrana koja daje život vječni, jer je jedinorođeni Sin Božji, koji je u krilu Očevu, koji je došao da daruje čovjeku život u punini, da uvede čovjeka u sam Božji život.

U židovskoj misli je bilo jasno da je pravi kruh s neba, koji je hranio Izraela, bio Zakon, Božja riječ. Izraelski je narod jasno shvaćao da je Tora bila temeljni i trajni Mojsijev dar i da je ono temeljno po čemu se razlikovao od ostalih naroda bilo to da je poznavao Božju volju i dakle pravi put života. Isus, u svome objavljenju kao kruh nebeski, svjedoči da je utjelovljena Božja riječ, po kojoj čovjek može činjenje Božje volje učiniti svojom hranom (usp. Iv 4, 34), koja usmjerava i podupire život.

Sumnjati dakle u Isusovo božanstvo, kao što to čine Židovi u današnjem evanđeoskom ulomku, znači suprotstavljati se Božjem djelovanju. Oni, naime, kažu: pa on je sin Josipov! Ta poznajemo

mu oca i majku! (usp. Iv 6, 42). Oni ne idu dalje od njegovih zemaljskih korijena i zato ga odbijaju prihvatiti kao utjelovljenu Božju riječ. Sveti Augustin tumači: "bili su daleko od toga nebeskog kruha i nisu mogli osjetiti glad za njim. Usta njihova srca su bila bolesna... Naime, taj kruh iziskuje čovjekovu duhovnu glad" (*Omēlie sul Vangelo di Giovanni, 26, 1*). Samo onaj koga je privukao Bog Otac, koji ga sluša i dopušta da ga On pouči može vjerovati u Isusa, susresti ga i hraniti se njime da bi imao život u punini, život vječni. Sveti Augustin dodaje: "Gospodin... je rekao da je kruh koji silazi s neba i poziva nas da vjerujemo u njega. Blagovati kruh živi, naime, znači vjerovati u njega. Onaj tko vjeruje, blaguje; na vidljiv je način nasićen, a na nevidljiv se rađa na novi život. On se preporađa iznutra, u svojoj dubini postaje novi čovjek" (isto).

Zazivajući Presvetu Mariju, molimo je da nas vodi ususret Isusu da naše prijateljstvo s njim bude sve snažnije; molimo je da nas uvede u puno zajedništvo ljubavi sa svojim Sinom, živim kruhom koji je s neba sišao, tako da nas on obnovi duboko u nama samima.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, u ovom su mi času u mislima stanovnici Azije, osobito Filipina i Narodne Republike Kine, teško pogođeni obilnim padalinama, kao i pučanstvo sjeverozapadnog Irana, pogođenog snažnim potresom. Ti su događaji prouzročili brojne žrtve i ranjene, tisuće izbjeglih i velike štete. Pozivam vas da se pridružite mojoj molitvi za one koji su izgubili život i za sve ljude kušane tim razornim nepogodama. Neka ne izostane naša solidarnost i naša potpora toj braći.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana